Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

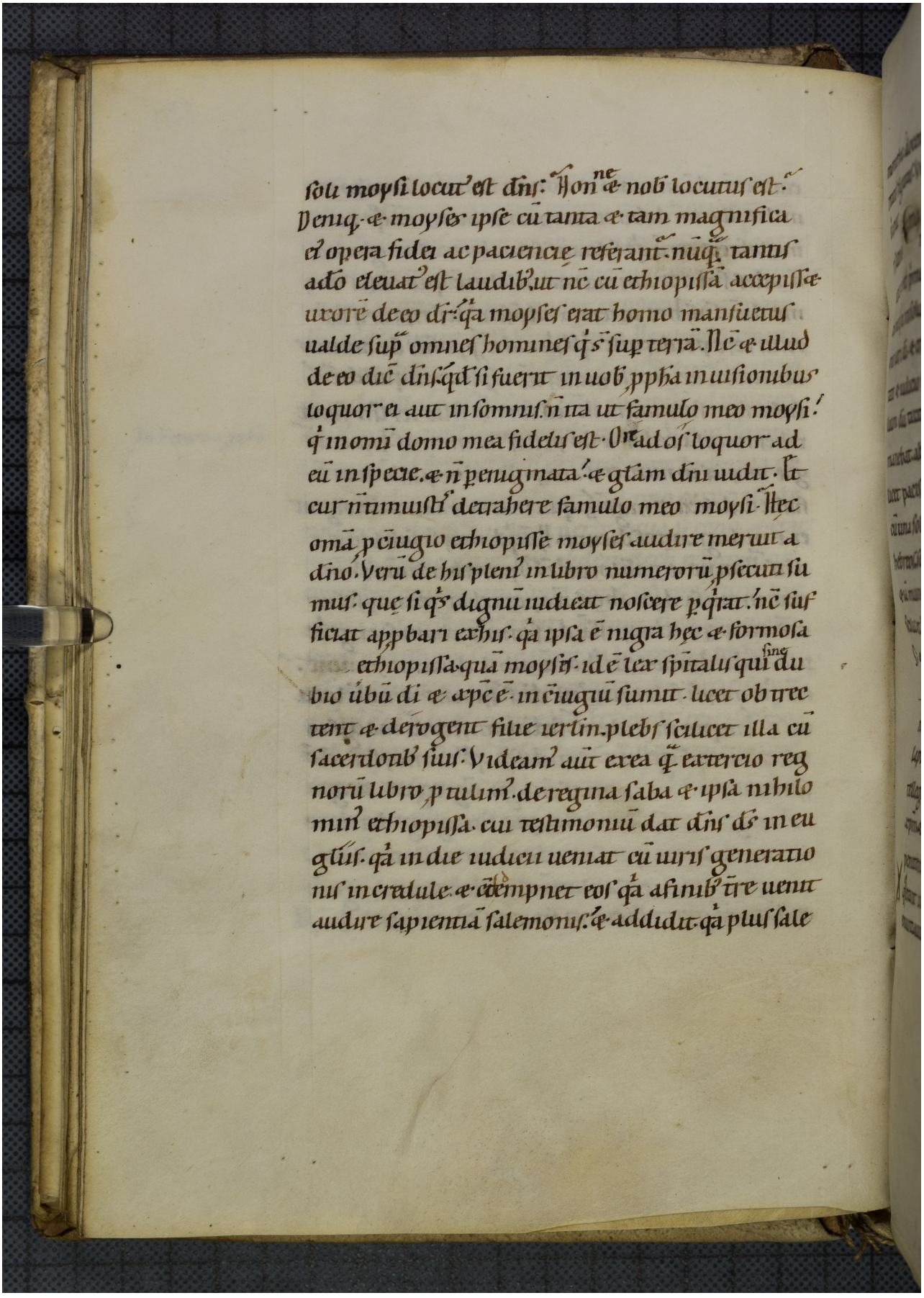

soli moysi locut' est dn̄s: Non ne & nob locutus est.
Deniq. & moyses ipse cū tanta & tam magnifica
ei' opera fidei ac paciencie referant. nūq̄ tantis
adō eleuat' est laudib'. ut nc̄ cū ethiopissā accepisse
uxorē de eo dr̄: q̄a moyses erat homo mansuetus
ualde sup̄ omnes homines q̄ s̄ sup terrā. Nc̄ & illud
de eo dic̄ dn̄s. q̄d si fuerit in uob' ꝓpha in uisionibus
loquor ei aut in somnis. n̄ ita ut famulo meo moysi.
q̄ in omī domo mea fidelis est. Ore ad os loquor ad
eū in specie. & n̄ ꝑenigmata. & glām dn̄i uidit. Et
cur n̄ timuisti detrahere famulo meo moysi. Hec
omā ꝓ cīiugio ethiopisse moyses audire meruit a
dn̄o. Verū de his plenī in libro numerorū ꝓsecuti su
mus. que si q̄s dignū iudicat noscere ꝑq̄rat. nc̄ suf
ficiat appbari ex his. q̄a ipsa ē nigra hec & formosa
ethiopissa. quā moyses. id ē lex spītalis qui sine du
bio ūbū di & xp̄c ē. in cīiugiū sumit. licet ob trec
tent & derogent filie ierlm. plebs scilicet illa cū
sacerdotib' suis. Videam' aūt ex ea q̄ extercio reg
norū libro ꝓtulim'. de regina saba & ipsa nihilo
min' ethiopissa. cui testimoniū dat dn̄s ds̄ in eu
glīis. q̄a in die iudicii ueniat cū uiris generatio
nis incredule. & cōdempnet eos q̄a a finib' t̄re uenit
audire sapientiā salemonis. & addidit. q̄a plus sale